

Братска радостъ.

Ненко Пждаровъ гости имаше. Тѣ бѣхъ се завържли отъ черква, кждѣто ходихъ да кръстятъ Ненковото новородено дѣтенце. Дали му името *Златка*. Кумува му съсѣдътъ Марко съ жена си. Ахъ, колко се радвахъ и веселихъ братчетата и сестритѣ на новородената *Златка*! Трѣбва да се каже, че *Златка* бѣше петото дѣте на своитѣ родители; имаше двѣ каки и двама батковци, а всички еднакво се радвахъ на малката си сестрица.

Щомъ кумата донесе *Златка* отъ черква, всички се събрахъ около нея. Единъ ѝ цѣлува по чело, другъ — по лице, трети по хубавата руса косица, четвърти — по малкитѣ рѣчици. Чудно бѣше какъ *Златка* да не заплаче, както обикновенно плачятъ малкитѣ дѣца! Тя гледаше мирно съ своитѣ черни очички братята си, като че ли искаше на всѣкиго името да каже. Най-голѣмата *Златкина* сестра помоли майка си да имъ даде *Златка* да ѝ изнесятъ прѣдъ кѣщи, та добръ да ѝ се нагледатъ. Излѣзохъ. До Цана седнѣ Анка, задъ тѣхъ се подпрѣ Груйо, а отлѣвата имъ страна клѣкнѣ малкия Живко. Тѣ се тѣй загледахъ въ малката си сестрица, щото Живко и не усѣти, кога се исправи и подпрѣ съ прѣднитѣ си крака на гърба му Шарко, който, види се, искаше да присѣтствува въ кръга на